

Nicolay Leganger

”KJÆRLIG TALT”

-Tekstbok

Innhold

Innhold	1
Du e litt	2
Gi meg mer (Mannibal Hannibal).....	3
Hvorfor det?	4
Kom igjen.....	5
Kongen a' Marken	6
Natten er for troskap, Marian	7
Piken i gresset.....	8
Se meg (LEVE)	9
SOV NÅ VESLE BARNET	10
Vi som søker lykken	11
Uten Frykt.....	12

Du e litt ...

Du går nedover gaten med ganske lette steg,
som om det ikke va' noe spesielt med deg
Du hakk'je på deg sminke eller utfordrende klær,
men ikkje kan den tykke gensern skjule at du e' ...

For du e' ... så na na

Det e' de du e.

For du e 'så ... (na na na)

For å si de , for å si de så de e

Du ha'kkje stylet håret. Eller kanskje har du de'?
Eg stansar og står stille , eg må bare se!
Eg glemmar vist å puste, og magen er perpleks...
Eg e' vist blitt litt sulten, eg har lyst på kjeks,

For du e' ... så na na

Det e' de du e.

For du e 'så ... (na na na)

For å si de , for å si de så de e

Her i hele gat'n e' det noe rart som skjer:
Mennene har stanset opp og bare står og ser.
Midt i en setning har de glemt ka de skal si.
Kjeften står på gløtt og moralen går i fri!

For du e' ... så sexy

Det e' de' du e'.

For du e 'så ... sexy

For å si de' , for å si de' så de e'

Det kan'kje være enkelt for en som e' så fin.
Det kan'kje være enkelt for den som e' din.
Men eg vil heller ha deg enn å ha en million.
Hvis kjærligheten e' en rus – så e' eg kanon

For du e' ... så sexy

Det e' de du e.

For du e 'så ... sexy

For å si de , for å si de så de e

Gi meg mer

På haugen
der står det en prangende Herre og ser
med suttende øyne og kravstore blikk etter mer.
Så rund som en tønne, så feit at han ikkje kan gå.
Så rett før han sprekkar, men han må ha mer,
bare må...

Nede på marken i parken der kravlar de små
barnene som alltid vekkar hans glupske attrå.
Det finnes intet så godt som de ungenes kjøtt.
Har først startet så må du ha mer,
du er nødt.

"Gi meg mer, gi meg mer, gi meg mer,
eg må ha alt eg ser.....
Eg må eie og ødsle det
uansett ka enn som skjer
"Gi meg mer, gi meg mer, gi meg mer,
eg må ha alt eg ser.....
Det er veksten som gjelder,
og tanken som teller
er "mer" ".

Det hender
sånn en gang i blant at han kviknar litt til
i hodet og tenkar på om dette er hva han vil..
Ka skal han gjøre når han har spist opp alt som er?
Det siar seg selv. Han vil spise sin kropp til dessert.

Først sine føttar,
han skal suge ren hver en del
Så sine nøttar,
han tenker å svelge dem hel
Det kan bli verre å velge bort flekk eller arm
Nesten til slutt skal han sy fast sin munn i sin tarm.

"Gi meg mer, gi meg mer, gi meg mer,

Så kan det bare få vare så lenge det kan
Helt til det bare er driten igjen etter han.
En liten kveil på en haug mellom smuldrende ben
Mannibal Hannibal jorden og du er blitt en.

"Gi meg mer, gi meg mer, gi meg mer,

Hvorfor det?

Her i kirken er lysende tent,
folk kommer sigende på.

Foran ved prekestolen
ser eg kisten din stå.

Å, eg savnar deg,

hjertet mitt

kan nesten ikkje slå.

Kan ikkje puste for gråten.

Kan bare ikkje forstå.

Kan ikke puste for gråten.

Kan bare ikkje forstå.

-Korfor det?

-Korfor det?

Eg bor i hjertet mitt

helt for meg selv

inne i tusener rom.

Der alle lys ble tente

i fra den dagen du kom

inn i mitt liv med din kjærlighet.

- Ka skal eg gjøre nå ?

Famlende i mitt mørke.

Kan bare ikkje forstå.

Famlende i mitt mørke.

Kan bare ikkje forstå.

-Koffor det?

-Koffor det?

Kom igjen

Du har følt det komme, og no ser du at det skjer
at du ganske enkelt ikkje finner deg i mer.
Du vet ka' du må, men du vet 'kje om du tør
-Hvis du ikke handler blir du nestemann som dør

Det e'kje bare du så e' i trøbbel
- hele nabolaget e' dradd me'.
Dette ruller fort mot katastrofe,
det e' ikkje vanskelig å se

*Så kom igjen, KOM IGJEN! KOM IGJEN!
Det e' nå det gjeldar, gamle venn!
Det gjeldar nå. Det gjeldar NÅ!
Ellers vet du hvordan det vil gå...*

Velstand skaper sauar. Dine søskne dauar.
Si du ikkje ser de'. Likevel så skjer de'.
Folkestyrer veltar. Ispolene smeltar.
Det e' nok å gjøre. Hvis du bare tør de'.

Så kom igjen, KOM IGJEN! OSV

Tror du det går ovar
hvis du ikke bryr deg?
Tror du det di lovar?
Tar du det di byr deg?
Er du med i dansen?
Flink i konkurransen?
Tror du at du vinnar?
Tror du det forsvinnar?

Kom igjen, KOM IGJEN! OSV

Kom igjen, KOM IGJEN! OSV

Kongen a' Marken

Eg hetar William, å Kongen e' a' Marken.
Du finnar meg ve' Jernban'n æt sted.
No står eg hær-å præikar litt me' deg.
Nåkkæn kallar meg får kul kis.
Andræ baræ kallar meg får alkis.
Eg går no hær å drikkar fårr meg sjøl.

Du tror eg bommar a' dinæ lommar.
Du skjønner du ser fæil på de'...
Eg e' Baronæn, å tradisjonæn
gjir adæl rætten til å krevæ mer...
Så rikæ vil beregnæ meg som andel.
Dæn klokæ ve' betraktæ meg som adæl.
Eg går no her å drikkar opp min del
Så vil di kristne sørge fårr min sjel

Eg åsså troddæ på blink av stjærnar.
Eg troddæ klokkæn vistæ rikti' ti'...
Mæn livæ' mitt glæi fortaræ a' ste'
ænn nokkæn klokkæ kunnæ føllæ me'.
Så nokkæn kallar meg får klok kis.
Andræ baræ kallar meg får klonkis.
Eg går no hær å drikkar fårr meg sjøl.

Eg fyllar sæksti om firæ dagar.
Eg fæirar dagæn stille fårr meg sjøl.
En hall sjenevar å fæm pilsnarøl...
En roli' rus i minæ tankar,
mæns dokkar kallar meg får drankar.
Eg tror eg cælebrerar fårr meg sjøl...
En hall sjænevar å fæm pilsnarøl.

Då minæ dagar var sånn så dinæ
då vak'kjæ Williammen hællar treg,
å trængtæ ikkjæ pængar uta' deg.
Mæn hvis du har en tiar ællar fler
så kjænnar eg en fyr så trængar mer
te' fæm pils å en hallflaskæ sjænevar
Snart e' eg sæksti år å så eg levar
sånn ska' eg åsså dauæ fårr meg sjøl....
Har du en tiar tæ' en flaskæ øl?

*Ver no kamerat då...
Du greier en tier
Du e' no grei og!*

Natten er for troskap, Marian

Natten e' for troskap, Marian
Det e' tiden for å pleie sjelen.
Dagen e' for lys til det, min venn.
Det e' lettere med lukket øye.

Nettene e' ærlig, Marian.
Alt blir mye tryggare om natten.
Or'ene blir rolig og rett fram.
Ørene blir varmare og rene.

Nå vil jeg kle av meg.
Kvelden hviler hos meg,
og natten e' for troskap, Marian.
Naken til det lysner.
Aldri mer med maske.
Aldri mere skyte med gevær.

Maskene vi bærer ble for tung.
Dagen hadde skarpladde geværar.
Eg skjøt med dem på deg, Marian.
Minnene gjør masken vond å bære.

Nå vil jeg kle av meg.
Kvelden hviler hos meg.
Natten er for troskap, Marian.
Naken til det lysner.
Aldri mer med maske.
Aldri mere skyte med gevær.

Piken i gresset

Av Nicolay Leganger

Det kom en melodi i dag så tegnet seg et smil.
Eg så det selv i speilet, det var hevet over tvil
at noe i mitt hjerte hadde satt i gang en sang
som lovet at den aldri skulle slutte noen gang.

Det aller første verset var om himmelen så blå,
og om en liten pike som solen skinte på
der hun gikk rundt i gresset og plukket en bukett
og sang på denne sangen om at livet er så lett:

At livet e' så enkelt når himmelen er blå,
og du har en du elsker og du vet at du vil få
At livet e' så underlig vidunderlig og bra
når endelig du fant den ene blomsten du vil ha!

I andre verset sitter hun og ser på stjerne skinn.
Hun snakkar med den stjernen som hun vet er bare sin.
Den er et stykke unna, men hun følar den er nær...
Den stryker ømt om hjertet mens den syngar dette her:

At livet e' så enkelt når himmelen er nær,
og hjertet ditt er stjernestrødd fordi du e' så kjær,
og livet e' så underlig vidunderlig og bra
når endelig du fant den ene stjernen du vil ha!

La la lala lalala - Lalalalala la la
Lala lalala lalala
-Ho o...
La la lala lalala - La la la la la la la
-Ho o... -Ho o... -Ho o...

I siste verset ligger hun i sengen sin, så gla.
Hun tuslar inn den døren til den drømmen hun vil ha
Det er så mange dører, men nå vet hun hvor hun vil.
For når hun hører sangen vet hun hvor hun hører til.

Der livet e' så enkelt og drømmene er god.
Der mellom gress og stjernen er stedet hun vil bo.
Der livet e' så underlig vidunderlig og bra
når hun kan våkne opp midt i den drømmen hun vil ha!
- Drømmen hun vil ha!

Se meg (LEVE)

Når eg er hjelpeløs og liten
og ikkje har det bra.
Når eg er blitt så dødsens sliten...
Ka ska' eg gjøre da?
Når alt er angst og smerte,
og eg er bare til besvær.
Når eg vil heller dø,
enn være her

*Å om du kunne se meg
i mørke' her eg står.
Å om du kunne be meg
si ka som foregår.
Å om du kunne gi meg
litt lys så eg kan se,
og se meg, si
at eg må leve med.*

Når eg er kommet ned til elven
i denne vonde drøm,
og eg står lengtende og skjelven,
og gjerne vil på svøm.
Eg makter ikke mere,
men vågar eg å dra?
Eg bare spør:
- Ka skal eg gjøre da?

Se meg...
Se meg...
Se meg...
Se...

Å om du kunne pleie,
og sette meg helt fri.
Å, om du kunne leie
meg gjennom og forbi.
Oom du kunne bære
alt til et an't sted,
og se meg, si
at eg må leve med.
Og se meg, si
at eg må leve med.

SOV NÅ VESLE BARNET

No skal barnet sove, lukke augo litt
Hesten står på låven, kviler håve sitt
Flammene på grua varmer sine glør
stjerner over stua sine draummar strør

Sov no vesle barnet, gi din tanke fred
Fuglane på himmelen tar an gjerne med
når dei flyr i flokker til dei fjerne land
for å hente tonar til sin glade sang.

Så kvil
no min kjære
Du kan trygt gi natta all din tru
Svevnen
vil bæra deg
over draumane si bru

Sov no vesle barnet, gi deg berre hen
Herrens egne englar ventar på sin venn
Dei vil leika med deg høgt i himmlens sky
Helt til natt skal svinna inn i morgongry

Vi som søker lykken

1:

Akk, hvor mange kjærligheter
må vi gå igjennom ?
Hvor mange lykkar
må vi jakte på?
Like håpefull hver gang det hendar
-og like såret lenge ettarpå...

Ref:

For vi
som søker lykken gjennom våren
blir hjemløs
hver gang kulden settar inn.
Men is og snø e' dø
mot salte tårar
som brennar
såre rynkar i ditt kinn.

2:

Det var så rart å holde deg i
hånden.
Så rart å se at kinnnet ditt ble vått.
Du hadde sikkert trodd
at det var våren.
Eg huskar bare at eg så du gråt.

Ref:

For vi
som søker lykke gjennom våren
blir hjemløs
hver gang kulden settar inn.
Men is og snø e' dø
mot salte tårar
som brennar
såre rynkar i ditt kinn

3:

Du har en lengsel i ditt myke
hjerne.
Du har gitt kjærlilgheten all din
tro.
Så vit at hvis du følar sorg og
smerte,
så er det kun fordi du er så god.

Ref:

For vi
som søker lykken gjennom våren
blir hjemløs
hver gang kulden settar inn.
Men is og snø e' dø
mot salte tårar
som brennar
såre rynkar i ditt kinn -
som brennar
såre rynkar i ditt kinn.

Uten Frykt

Vår høye sjef og hersker kallar du deg nå
som lærar oss de ting du tør la oss forstå.
Du gir oss gift og manna nøye veiet opp
til vi blir avhengig og ikke tør si stopp.

**Men vi har tiden for oss, og
det varar ikke lenge før vi går i tog,
så blir vi alt for mange sinte, sterke som
synger samme sangen uten frykt
for din dom.**

I starten var det bare ordet som var til.
Nå har du tolket ordet, fått det som du vil.
Den frie tolkning som så fort ble en suksess
e' det du frykter ska' bli revet ned.

For vi har tiden for oss, og

*Det er et fint system hvis du har mer enn nok
Det er et fint system for dem i riktig flokk
Det er jo synd på dem som må betale det
Det er jo synd at jorden brytes ned*

Men vi har tiden for oss, og

Vi pakkes på et ansvar som vi ikke har,
men er en arv fra deg og våres mor og far.
Nå går vi sammen og befri det neste ledd.
Vi skjønner godt at du er redd.

For vi har tiden for oss, og